

Není lavička jako lavička

Jan Vyškovský

archi
net
www.archinet.cz

Když jsme připravovali téma městského i parkového mobiliáře, obrátili jsme se na sdružení ARCHiNET, které má architekturu, urbanismus a design takřka v náplni práce. ARCHiNET je platformou pro diskusi a názorové výměny odborné i laické veřejnosti. Chce spojit různé myšlenky, regiony a kultury. Klade důraz na architekturu jako součást životního prostředí. Náplní činnosti je internetový portál www.archinet.cz a jednotlivé projekty zaměřené na propagaci architektury, urbanismu a designu. Jedním z koordinátorů projektu je Jan Vyškovský a jemu patří díky za pomoc při vzniku mnoha materiálů v tomto čísle. Sám je designer, spolupracuje s architekty, zahradními architekty, výtvarníky. Mimo jiné nám předvedl svou lavičku, vhodnou do městského prostředí i do parku.

Jak vznikl design lavičky? Konstruovali jste lavičku na základě přesného zadání, nebo spíše intuitivně?

Když je dostatek času, tak se snažím každou práci si užít a jít víc do hloubky. V případě lavičky to byla delší cesta od prvních skic, které vznikly v rámci dvou úspěšných architektonicko-urbanistických soutěží, přes dva prototypy a zmenu realizace firmy až k finálnímu produktu a zaregistrování pramyslového vzoru. Nejprve jsem se seznámil s tím, co je u nás na trhu, poté jsem to konfrontoval s podklady, které jsem si přivezl z New Yorku, kde je na veřejných prostranstvích velké množství různých městského mobiliáře. Prošel jsem si také archiv blanenské litiny uložený v Třebíči. Nakonec jsem se rozhodl jít vlastní cestou, protože mi většina laviček připadala velmi nízká a nepohodlná. Spolupracuji se společností Form, která vyrábí kancelářský nábytek, a tak jsem se inspiroval ergonomickou křivkou kancelářské židle, do které jsem ve spolupráci s Ing. Petrem Králíkem „vkonstruoval“ lavičku. Když

jsem studoval, hodně jsem jezdil stopem a vlakem, často jsem také na nějaké lavičce spal nebo odpočíval. Délku lavičky jsem upravil na svoji postavu tak, abych měl podporu pod hlavou, kdybych potřeboval na „své“ lavičce nespát. Nepřekvapuje mne, že mě stačí nechtět jí bezdomovce přespávající na lavičkách, ale to se nedá vyřešit tím, že jim znemožní spát na lavičkách, tak aby nebyli na oči... Takže myslím, že jsem dosáhl svého – na lavičce se komfortně sedí a dokonce i docela dobře odpočívá vleže.

Co je pro vás nejdůležitější při vytváření mobiliáře pro veřejná prostranství?

Je to určitě kvalita sezení. Myslím, že právě ve veřejném prostoru bychom se u nás mohli setkávat s kvalitou a pohodlím. Ergonomicky dobře tvarovaná lavička je samozřejmě dražší vzhledem k velikosti a spotřebě materiálu, ale jsem rád, že mě investor přesvědčil k použití pohodlnějších dřevěných a ne

Inspirace pro bokorys lavičky: kancelářská židle Imprese Una 100 z produkce firmy Form, design Josef Barták

Bohóní pohled na městskou lavičku vhodnou i do parku, design Jan Vyškovský (foto Lukáš Posolda)

Skicování mobiliáře: soutěž na řešení parku U Ježíška, Plzeň (tým: Maxim Turba, Marek Lehmann, Lukáš Posolda, Jan Vyškovský)

